

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/458/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815208281
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7815208281.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľov : 1. B. E. C. Z., narodená XX. X. XXXX, bytom Č. XXX, 2. D. K., narodený XX. Z. XXXX, bytom N., D. X/X, t. č. Č. XXX, zastúpených JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom, so sídlom v Rožňave, Šafárikova 8, proti odporkyni : B. E. C. K., narodená XX. K. XXXX, bytom Č. XXX, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 16. septembra 2015 č.k. 12C/268/2015-13 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

N e p r i z n á v a navrhovateľom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) uznesením zo dňa 16. septembra 2015 č.k. 12C/268/2015-13 zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým mal súd zakázať odporkyni úmyselne sa priblížiť k navrhovateľom v 1. a 2. rade na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovatelia podaný návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnili tým, že žijú ako druh a družka v obci Čoltovo, kde majú prenajatý rodinný dom. Odporkyňa je matkou navrhovateľky v 1. rade a nerešpektuje súkromie a želania svojej dcéry a snaží sa zničiť jej vzťah s navrhovateľom v 2. rade. Odporkyňa obviňuje navrhovateľa v 2. rade z nepriaznivého psychického stavu jej dcéry - navrhovateľky v 1. rade. Dňa 13. apríla 2015 odporkyňa opätovne vyvolala nehody, neuposlúchla výzvu navrhovateľov, aby opustila ich dom, čo viedlo k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľky v 1. rade, ktorá napadla odporkyňu. Odporkyňa privolala políciu a obvinila navrhovateľa v 2. rade z nebezpečného vyhrážania, v dôsledku čoho bol navrhovateľ v 2. rade vzatý do väzby. Navrhovatelia podali niekoľko trestných oznámení na odporkyňu, lebo ich nenechá žiť ich spôsobom života. Pre účely rozhodnutia o nariadenie predbežného opatrenia navrhovatelia predložili znalecký posudok č. 30/2015 vypracovaný PhDr. Vierou Truskovou PhD., ktorý bol vypracovaný pre účely trestného konania. Z podkladov pre vypracovanie znaleckého posudku bolo zistené, že navrhovatelia v 1. a 2. rade žijú v osobitnej domácnosti a odporkyňa žije v rovnakej obci, avšak v inom rodinnom dome, ktorého je vlastníčkou. Zo samotného opisu udalostí je zrejmé, že odporkyňa mala snahu zisťovať pomery v domácnosti (jej) dcéry - navrhovateľky v 1. rade, z obavy o jej zdravotný stav. Spôsob zisťovania zrejme nebol vždy adekvátny, avšak tvrdenia navrhovateľov o tom, že odporkyňa ich obmedzuje, neboli dostatočne preukázané. Nič nebránilo navrhovateľom už v čase podania návrhu, predložiť doklady o tom, že privolanie polície alebo zdravotnej služby bolo z dôvodov agresívneho a konfliktného správania sa odporkyne. Aj za stavu, že v prípade rozhodovania o nariadení predbežného opatrenia postačuje aspoň osvedčenie určitých skutočností, súd konštatoval, že v tomto prípade navrhovatelia svoje tvrdenia nepodložili prípadnými oznámeniami alebo zápsmi zo zásahu polície, aby súd mohol posúdiť dôvodnosť tvrdení navrhovateľov. Práve naopak, pre účely rozhodovania o predbežnom opatrení predložili znalecký posudok, z ktorého vyplynulo, že v uvedenom trestnom

konaní nebola obvinená odporkyňa, ale navrhovateľ v 2. rade. Za týchto okolností súd konštatoval, že pokiaľ medzi účastníkmi konania dochádza ku konfliktným situáciám, v danom prípade neboli osvedčené skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že atakujúcim subjektom je práve odporkyňa. Súd dospel k záveru, že potreba dočasnej úpravy nebola náležite osvedčená navrhovateľmi, a preto návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd aplikáciou § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podali navrhovatelia v zákonnej lehote odvolanie. Navrhli zmeniť napadnuté uznesenie a nariadiť navrhované predbežné opatrenie. Uviedli, že odporkyňa využíjúc neznalosť slovenského jazyka u odporcu v 2. rade (správne malo byť navrhovateľa v 2. rade - poznámka odvolacieho súdu) neváhala privolať na neho políciu pod zámienkou rôznych krivých obvinení. Takto sa naposledy udialo 13. apríla 2015, kedy v dome navrhovateľov opakovane vyvolala medzi nimi nezhody a neuposlúchla výzvy navrhovateľov, aby opustila ich dom. Po týchto odporkyňou zapríčinených hádkach sa zhoršil zdravotný stav navrhovateľky v 1. rade natoľko, že fyzicky napadla odporkyňu, ktorá privolala políciu a obvinila navrhovateľa v 2. rade z nebezpečného vyhrážania, v dôsledku čoho bol vzatý do väzby, kde zotrval tri mesiace. Počas vyšetrovania trestnej činnosti navrhovateľa v 2. rade bolo nariadené znalecké dokazovanie z odboru psychológie, odvetvia klinická psychológia detí a dospelých a zo znaleckého posudku PhDr. Viery Truskovej PhD. vyplynul záver, že odporkyňa má tendenciu k lživosti, klamaniu a vymýšľaniu, ako aj k zveličovaniu a jej výpoveď nemohla byť v trestnom konaní považovaná za dôveryhodnú a použiteľnú, a preto trestné stíhanie navrhovateľa v 2. rade bolo zastavené. Dňa 15. júla 2015 bol navrhovateľ v 2. rade bol prepustený z väzby na slobodu. Aj v súčasnosti opakovane prebiehajú konflikty medzi účastníkmi konania a navrhovatelia podali aj niekoľko trestných oznámení na odporkyňu, ktorá ich nenechá žiť svojim spôsobom života. Odvolatelia vyčítali súdu, že nevyhovel ich návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, lebo z opisu správania sa odporkyne a z predloženého znaleckého posudku je zrejmé, že odporkyňa aj napriek výslovným zákazom navrhovateľom nevstupovať do ich obydľia, tieto zákazy nerešpektuje. Práve kvôli obťažovaniu navrhovateľov odporkyňou došlo k trestnému stíhaniu navrhovateľa v 2. rade.

Pretože návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol zamietnutý, súd nemal povinnosť doručovať uznesenie odporkyni a nemal povinnosť doručiť jej ani prípadné odvolanie navrhovateľov; doručil by iba uznesenie odvolacieho súdu, a to len vtedy, ak by bolo nariadené predbežné opatrenie (§ 75 ods. 8 O.s.p.).

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podali včas navrhovatelia (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť odvolaním (§ 201 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenie odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie vo výroku, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie predbežného opatrenia je vecne správne, a preto ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, lebo navrhovatelia neosvedčili svoj nárok.

Z ustanovenia § 74 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Predbežné opatrenie nariadi súd na návrh (§ 75 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 75 ods. 2 O.s.p. návrh mal okrem náležitosti návrhu podľa § 79 ods. 1 O.s.p. obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé, čo sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Podľa § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchov účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližoval, alebo iba obmedzene približoval k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jeho konaním ohrozená (§ 76 ods. 1 písm. j/ O.s.p.).

Z citovaných zákonných ustanovení, ako aj zo samotnej podstaty predbežných opatrení vyplýva, že tieto upravujú pomery účastníkov iba predbežne (dočasne), resp. zaisťujú nároky doposiaľ právoplatne nepriznané. Účelom predbežných opatrení je dočasne zabezpečenie ochrany porušených a ohrozených práv účastníkov, a to do času definitívnej právnej (súdnej) ochrany a predpokladom ich nariadenia je :

1. osvedčenie nároku, ktorému sa má navrhovaným predbežným opatrením poskytnúť ochrana,
2. osvedčenie naliehavosti potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo osvedčenie obavy z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy,
3. preukázanie vzťahu navrhovaného predbežného oparenia k predmetu konania vo veci samej.

Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Z dočasného charakteru predbežných opatrení vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Pred nariadením predbežného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku predbežného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav právnych vzťahov medzi účastníkmi a či zásah do práv dotknutého účastníka je primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov.

V prejednávanej veci aj z obsahu spisu je zrejmé, že nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, lebo navrhovateľmi nebol osvedčený nárok, ktorému sa má navrhovaným predbežným opatrením poskytnúť ochrana, a nebol ani preukázaný vzťah navrhovaného predbežného opatrenia k predmetu konania vo veci samej. Nebola osvedčená ani skutočnosť, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, teda, že bez okamžitej úpravy pomerov bude právo navrhovateľov ohrozené. V danom prípade navrhovaným predbežným opatrením malo byť odporkyni zakázané úmyselne sa priblížiť k navrhovateľom v 1. a 2. rade na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Nariadiť predbežné opatrenie, v zmysle ktorého by súd zakázal odporkyni úmyselne sa priblížiť k navrhovateľom v 1. a 2. rade na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov by bolo možné len v prípade, ak by navrhovatelia v 1. a 2. rade svojim správaním k odporkyni sa nedopúšťali protiprávneho konania. Ak by navrhovateľka v 1. rade fyzicky nenapadla odporkyňu, a navrhovateľ v 2. rade by nebol obvinený z nebezpečného vyhrážania sa odporkyni.

V predmetnej veci okresný súd, ako aj odvolací súd vychádzal len z opisu správania sa účastníkov opísaného navrhovateľmi a z predloženého listinného dôkazu - znaleckého posudku č. 30/2015, ktorý bol vypracovaný pre účely trestného konania. V spisovom elaboráte sa nenachádza rozhodnutie príslušných orgánov o zastavení trestného stíhania voči navrhovateľovi v 2. rade, ani uznesenie o prepustení z väzby, ani ďalšie rozhodnutia príslušných orgánov.

V odvolaní navrhovateľa opakujú len to čo uviedli v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Úvahy navrhovateľov o tom, že (ich) opis správania sa odporkyne (matky navrhovateľky v 1. rade) voči navrhovateľom je postačujúci pre nariadenie predbežného opatrenia v predmetnej veci, sú právne irelevantné.

Ak totiž navrhovatelia tvrdia, že podali na odporkyňu niekoľko trestných oznámení, nič im nebránilo tieto svoje tvrdenia doložiť kópiou týchto oznámení, resp. rozhodnutiami príslušných orgánov o tom, ako boli tieto oznámenia vyhodnotené.

Tvrdenia navrhovateľov o tom, že podali na odporkyňu niekoľko trestných oznámení, zostali len v rovine púhych tvrdení, ničím nedoložených a nepreukázaných.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považuje rozhodnutie okresného súdu, ktorým bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý za vecne správne, a preto ho potvrdil.

Výrok o náhrade trov odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.. Odvolací súd nepriznal navrhovateľom náhradu trov konania, lebo neboli úspešní v odvolacom konaní.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.